

Prohvet Joseph Smithi märtrisurm

Vastuseis prohvetile ja Kirikule

1844. a juunis teravnes suuresti vaenulikkus Kiriku suhtes. Mõned Illinoisi osariigi kodanikud arutasid, kuidas pühasid osariigist välja ajada, samal ajal kui teised septsesid plaani prohvetit tappa. Mõned nende seast, kes septsesid vandenõu prohveti ja Kiriku vastu, olid endised Kiriku liikmed, kes olid usust taganenud. 7. juunil 1844 trükkisid William Law, kes oli teeninud teise nõuandjana Esimeses Presidentkonnas, ja teised usust taganenud esimese numbri ajalehest Nauvoo Expositor. Püüdes rahvast prohveti ja Kiriku vastu mässule õhutada, kasutasid need mehed seda ajalehte, et Joseph Smithi ja teisi Kiriku juhte laimata. Joseph Smith Nauvoo linnapeana ja enamik Nauvoo linnavalitsusest mõistsid, et ajalehes avaldatud laim võib viia linnavastaste massirahutusteni. Nad kuulutasid ajalehe üldsust häirivaks ja käskisid Nauvoo Expositori trükipressi hävitada.

Josephit ja Hyrumit süüdistatakse alusetult

„Linnapea ja linnavalitsuse tegevuse (Nauvoo Expositori hävitamisel) tulemusena esitasid Illinoisi osariigi ametnikud aluseta mässusüüdistuse prohveti, tema venna Hyrumi ja teiste Nauvoo linnaametnike vastu. Illinoisi kuberner Thomas Ford käskis meestel ilmuda maakonakohtusse Illinoisi osariigis Carthage'is, ja lubas neile kaitset. Joseph teadis, et kui ta läheb Carthage'isse, siis seal on tema elu rahvajõukude ähvarduste tõttu suures ohus.

Uskudes, et rahvajõugud tahtsid ainult neid, otsustasid Joseph ja Hyrum oma elu säästmiseks läände minna. 23. juunil ületasid nad Mississippi jõe, kuid sama päeva õhtul leidsid Nauvoost tulnud vennad prohveti üles ja ütlesid talle, et relvastatud väed vallutavad linna, kui ta ei anna end Carthage'i võimude kätte. Prohvet nõustus seda tegema, lootes, et see rahustab nii osariigi ametnikke kui ka rahvajõuke. 24. juunil jätsid Joseph ja Hyrum oma peredega hüvasti ja sõitsid koos osa Nauvoo linnaametnikega Carthage'isse, et end järgmisel päeval vabatahtlikult Carthage'i maakonna ametnike kätte anda. Pärast seda, kui vennad kautsjoni vastu esialgsest süüdistusest vabastati, esitati neile valesüüdistus Illinoisi osariigi reetmises. Nad arreteeriti ja viidi Carthage'i vanglasse kohut ootama. Vanemad John Taylor ja Willard Richards, ainsad Kaheteistkümne Kvoorumi liikmed, kes ei olnud sel ajal misjonil, ühinesid nendega vabatahtlikult.“ (Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith, 2007, lk 529–530)

Märtrisurm Carthage'i vanglas

27. juuni 1844 päeval oli külastaja andnud Joseph Smithile revolvi. Kui rahvajõuk püüdis tungida tuppa, kus peeti kinni prohvetit ja teisi mehi, lasti Hyrum, kes püüdis teisi taasviibijaid kaitsta, surnuks. Joseph hüppas ukse juurde ja lasi ukse vahelt püstolist koridori. Ainult kolm kuuest kuulikambri tulistasid, haavates mitut rahvahulga liiget. Seejärel surus rahvahulk oma relvad läbi pooleldi suletud ukse ja John Taylor püüdis püssitorusid oma jalutuskepiga tagasi peksta.

Kui võitlus ukseavas suurenes, püüdis John Taylor toast akna kaudu põgeneda. Kui ta püüdis aknast välja hüpata, tulistati teda ukseavast reide ja samuti tulistas teda keegi väljast. Ta kukkus põrandale ja püüdes akna kõrval seisva voodi alla pugeda, haavasid teda tõsiselt veel kolm kuuli. Samal ajal kui ukseavast suruti läbi püssitorusid, hakkas Willard Richards neid kepiga lööma.

Joseph Smith otsustas siis proovida sama akna kaudu põgeneda. Kui Willard Richards jätkas uksele viibiva rahvajõugu tähelepanu kõrvalejuhtimist, hüppas prohvet avatud akna poole. Kui ta seda tegi, tabasid teda kuulid nii vangla seest kui ka väljastpoolt. Ta kukkus aknast välja, hüüdes: „Oo Issand, mu Jumal!“ ja maandus maapinnale. Rahvajõugu liikmed, kes olid vanglas sees, kiirustasid välja, et saada kindlust, et Joseph Smith oli surnud. Kuigi Carthage'i poole ei olnud tulemas ühtegi Kiriku liiget, hüüdis keegi: „Mormoonid tulevad!“ ja terve rahvajõuk põgenes.

Austusavaldused prohvet Joseph Smithile

Vanem Dallin H. Oaks Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist ütles:

„Inimesed, kes tundsid Josephit kõige paremini ja seisid talle kõige lähemal Kiriku juhtide seas, armastasid ja toetasid teda prohvetina. Tema vend Hyrum otsustas surra tema kõrval. John Taylor, kes viibis samuti Josephi mõrva ajal temaga, ütles: „Ma

tunnistan Jumalate, inglite ja inimeste ees, et ta oli hea, austusväärne, vooruslik mees – et tema iseloom nii eraelus kui ka avalikkuses oli vaieldamatult usaldusväärne – ning et ta elas ja suri kui Jumala-mees.“ (The Gospel Kingdom, 1987, lk 355; vt ka ÕL 135:3) Brigham Young kuulutas: „Ma ei arva, et maailmas elab inimest, kes tundis [Joseph Smithi] paremini kui mina ja ma ütlen julgelt, et kui Jeesus Kristus välja arvata, pole kunagi elanud ega ela praegu siin maa peal temast paremat inimest“ (Discourses of Brigham Young, kogunud John A. Widtsoe, 1954, lk 459).“ (Joseph, the Man and the Prophet, – Ensign, mai 1996, lk 73)